

Rózsafüzér Királynéja

Veni Sancte

PLÉBÁNIÁNK ÉLETE

1146 Budapest, Thököly út 56.

www.rozsafuzerkiralyneja.hu

NEK

Plébániai újságunk előző (nyári) számában már olvashattunk a NEK-ről, az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus meghirdetéséről (Körlevél, ima, logó...). Plébániánkon is volt már a témában fórum, majd a nyári lelkigyakorlatunkon elkezdjük jobban megérteni az Eucharisztia titkát (szentmise, szentáldozás, szentségimádás, szentséglátogatás...).

Az új tanévben – a különböző hittanos összejöveteleken is – folytatjuk. A lényeg: Jézus Krisztus jobb megismerése, megértése... minél személyesebb kapcsolatban lenni vele... megérteni, mit is jelent számunkra az Ő eucharisztikus jelenléte... Már újságunk e száma is segít ebben! JÖJJ SZENTLÉLEK!

*Nagy Károly
plébános*

Eudes Szent János áldozópapnak „Jézus csodálatos Szíve” című értekezéséből

Az üdvösség és igaz élet forrása

Kérlek téged: úgy tekintsd a mi Urunkat, Jézus Krisztust, mint aki a te számodra igazi fő, te pedig egy vagy tagjai közül. Ő számodra, mint a többi tag számára is a fej; ami az övé, az mind a tied is: lelke, szíve, teste, élete és minden tehetsége. Ezeket úgy kell használnod, mintha a tied lennének; neki szolgálva őt dicsérd, szeresd és dicsőítsd. Te pedig annyira az övé vagy, mint amennyire a feje a test bármely tagja. Ezért vágyódik ő is oly erősen arra, hogy minden tehetségedet úgy használja az Atya szolgálatára és dicsőségére, mintha az az övé lenne.

De ő nem elégszik meg azzal, hogy a tied legyen, hanem még azt is akarja, hogy benned legyen, benned éljen, és benned uralkodjék, miként a fej a tagjaiban él, és kormányozza azokat. Azt is akarja, hogy mindaz, ami őbenne van, az benned éljen és uralkodjék: az ő Lelke a te lelkedben, az ő Szíve a te szívedben, lelkének minden tehetsége a te lelked tehetségeiben, hogy így valósággá váljanak benned e szavak: Dicsőítsétek meg, és hordozzátok az Istent testetekben, hogy Jézus élete is megnyilvánuljon (1 Kor 6, 20; 2 Kor 4, 10) bennetek. Te nemcsak hogy az Isten Fiáé vagy, hanem úgy kell őbenne lenned, mint ahogy a tagok egyek a fővel. Mindazt, ami benned van, őbelé kell beoltanod, és belőle kell élned, hogy ő vezessen téged. Nem lesz más igazi életed, csak őbenne, mert az igazi életnek ő az egyedüli forrása; rajta kívül csak halált és pusztulást találsz. Egyedül csak ő vezesse minden érzésedet, cselekedetedet és testi erődet, belőle és érte kell élned, hogy így beteljesítsd a Szentírás szavait: Senki közülünk nem él önmagának, és senki nem hal meg önmagának. Míg élünk, Istennek élünk, s ha meghalunk, Istennek halunk meg. Tehát akár élünk, akár meghalunk, az Úrúi vagyunk. Krisztus ugyanis azért halt meg, és támadt fel, hogy halottnak, élőnek Ura legyen (Róm 14, 7-9).

Végül pedig egy vagy magával Jézussal, miként a tag is egy a fejjel; ezért tehát az kell, hogy egy legyen a lelkületed övele: egy a lelked, egy az életed, egy az akarated, egy a döntésed, egy a szíved. És szükséges még az is, hogy ő legyen a lelked, a szíved, a szereteted, az életed és mindened. A keresztény embernek ez a magasztos fönsége a kereszttség szentségéből ered, növeli és erősíti a bérmálás szentsége, és az Istentől kapott egyéb kegyelmek jó felhasználása is; az Oltáriszentség pedig fölemeli a lehető legnagyobb tökéletességre.

Babits Mihály: Eucharistia

Az Úr nem ment el, itt maradt.
Őbelőle táplálkozunk.
Óh különös, szent, nagy titok!
Az Istent esszük, mint az ős

törzsek borzongó lagzikon
ették-itták királyaik
húsát-vérét, hogy óriás
halott királyok ereje

szállna mellükbe - de a mi
királyunk, Krisztus, nem halott!
A mi királyunk eleven!
A gyenge bárány nem totem.

A Megváltó nem törzsvezér.
Ereje több, ereje más:
ő óriásabb óriás!
ki két karjával általér

minden családot s törzseket.
Egyik karja az igazság,
másik karja a Szeretet...
Mit ér nekünk a Test, a Vér,

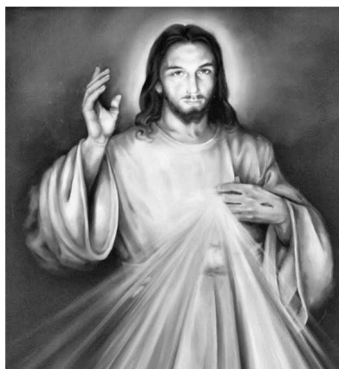
ha szellemében szellemünk
nem részes és úgy vesszük Őt
magunkhoz, mint ama vadak
a tetemet vagy totemet?

Áradj belénk hát, óh örök
igazság és szent szeretet!
Oldozd meg a bilincseket
amikkel törzs és vér leköt,

hogy szellem és ne hús tegyen
magyarrá, s nőjünk ég felé,
testvér-népek közt, mint a fák,
kiket mennyből táplál a Nap.

A katekézis sajátos feladata megmutatni, kicsoda Jézus Krisztus, milyen az ő élete, mi az ő misztériuma, és úgy kell bemutatnia a keresztény hitet, mint az ő személyének követését. Ezért **állandóan az evangéliumokra kell építenie**, melyek „az összes szent könyv szívét alkotják mint a Megtestesült Ige, Megváltónk életének és tanításának fő tanúi”. A tény, hogy Jézus Krisztus a kinyilatkoztatás teljessége, alapozza meg a katekézis **„krisztusközpontúságát”**: a kinyilatkoztatott üzenetben Krisztus misztériuma nem egy elem a többi mellett, hanem a központ, mely körül minden egyéb hierarchikusan elrendeződik és megvilágosodik.

Az Egyház „azért van, hogy evangelizáljon”, azaz hogy „a jó hírt az emberiség minden részéhez elvigye és befolyásával belülről alakítsa át, újítsa meg magát az emberiséget”. Jézus missziós parancsa különböző, egymással szorosan összefüggő teendőket foglal magában: **„hirdessétek”** (Mk 16,15), **„tegyétek tanítvánnyá és tanítsátok”, „legyetek tanúim”, „kereszteljetek”, „cselekedjétek az én emlékezetemre”** (Lk 22,19), **„szeressétek egymást”** (Jn 15,2). **Hirdetés, tanúságtétel, tanítás, szentségek, felebaráti szeretet, tanítvánnyá tenni:** mindezek utak és eszközök az egyetlen evangélium továbbadására és alkotórészei az evangelizációnak.

Közülük egyik-másik oly nagy jelentőségre tett szert, hogy hajlandók vagyunk azonosítani az evangelizációval. Azonban „semmiféle részleges vagy töredékes meghatározás nem képes kifejezni az evangelizáció gazdag, összetett és dinamikus valóságát”. Fennáll a veszély, hogy elszegényítjük, sőt végül megcsonkítjuk. Ezzel ellentétben ki kell bontakoztatnia „a maga teljességét” és meg kell testesítenie belsőleg kétpólusú valóságát: a tanúságtételt és igehirdetést, a szót és szentséget, a belső átalakulást és társadalmi megújulást. **Akik az evangelizációban dolgoznak, azoknak az evangelizáció „globális szemléletével” kell cselekedniük, és tudniuk kell, hogy az evangelizáció azonos az Egyház küldetésével.**

Az Egyház, bár állandóan magában hordozza az üdvösség eszközeinek teljességét, tevékenységében a fokozatosság elvét követi. Az Ad gentes zsinati határozat pontosan tisztázta **az evangelizáció folyamatát: keresztény tanúságtétel, a szeretet jelenléte és dialógusa (11-12), az evangélium hirdetése és felhí-**

vás a megtérésre (13), katekumenátus és keresztyény beavatás (14), a **keresztyény közösség formálása** a **szentségek** és **szolgálatok** révén (18-20). Ez az Egyház elültetésének és építésének folyamata.

(Az egyházi tanítóhivatal dokumentumából – A katekézis általános direktórium)

Kalazanci Szent József áldozópap írásaiból

Törekedjünk Krisztushoz ragaszkodni és csakis az ő kedvében járni!

Eléggé tudja mindenki, hogy mennyire jelentős és elismerésre méltó szent tevékenység a gyermekek tanítása, kiváltképp a szegényeké, hiszen ez az oktatás segíti hozzá őket örök üdvösségük eléréséhez. Amikor ismereteket közlünk velük, vagy vallásosságra neveljük és hittanra oktatjuk őket, egyaránt gondoskodunk testi és lelki jólétükről, így ugyanazt a szolgálatot teljesítjük irántuk, amit őrzőangyalaik látnak el.

Ezenfelül igen nagy segítséget nyújtunk a serdülő ifjúságnak, mert nem csupán a rosszat tartjuk távol tőlük, hanem a jó cselekvésre is épp ebben a korban tudjuk a legkönnyebben rábírnunk és fellelkesíteni őket, tekintet nélkül származásukra vagy anyagi helyzetükre. Ez az a segítség, amellyel – mint köztudomású – oly kedvezően tudjuk átalakítani a fiatalokat, hogy a nevelés befejeztével már fel sem lehet ismerni, milyenek is voltak a nevelés megkezdése előtt. Olyanok az ifjak, mint a facsemeték: könnyű a tetszésünk szerint arrafelé fordítani lelküket, amerre akarjuk. Ámde ha engedjük, hogy elfásuljanak, jól tudjuk, mily nehéz lesz már hajlítani őket, sőt néha teljesen lehetetlen is.

Ha a gyermekeknek, főleg a szegényeknek, kellő nevelést adunk, ez nemcsak emberi méltóságukat gyarapítja, hanem az emberi és a keresztyény társadalomban is általános tetszést arat, mert nagyon örülnek majd egyrészt a szülők, hogy fiaikat ily módon a helyes útra vezettük, másrészt az államok vezetői is, mert derék alattvalókra és jó polgárokra tesznek szert, de legesleginkább az Egyház, mert érettebben és eredményesebben iktatódnak be az ő sokágú életébe és tevékenységébe mint Krisztus szerető hívei és az evangélium megvallói. Csakhogy sok szeretet, mérhetetlen türelem és mindenekelőtt mélységes alázatosság szükséges azokban, akik vállalják ezt a nagy gondosságot kívánó munkát. Így lesznek méltók arra, hogy Urunk – akit alázatos szívvel kérünk – az igazság alkalmas munkatársaivá tegye őket, megerősítse nemes tisztességük betöltésében, és végül majd mennyei jutalmával is gazdagítsa a szerint az ígélet szerint, hogy akik igazságra tanítottak sokakat, tündökölnék örökkön-örökké, miként a csillagok (Dán 12, 3).

Ezt pedig könnyebben elérik, ha örökös szolgálatra kötelezve el magukat törekednek Krisztushoz ragaszkodni, és csakis az ő kedvében járni, hiszen ő mondotta: „Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” (Mt 25, 40).

10 éve a plébánosunk Károly atya

- Károly atya! 10 éve helyezett Bíboros atya plébániánkra, augusztus elsején a nyári szünet ellenére nagyon sokan összejöttünk, hogy hálát adjunk, megünnepeljük ezt a szép évfordulót, mert nagyon sok köszönni valónk van. Benned milyen gondolatok fogalmazódtak meg az egy évtizedes munkálkodás kapcsán? Gondolom egyfajta számvetést is végeztél. Hogy tekintesz vissza az elmúlt évekre?

- A 10 év nagyon gyorsan elszaladt! Alaposabb számvetést nem nagyon végeztem, mert ahhoz több nap is kellene. Másrészt lehetetlen felsorolni, hogy Isten mennyi kegyelemmel ajándékozott meg bennünket! Gyakran hangoztatom, hogy „nálunk mindig húsvét van: szenvedés, halál, feltámadás!” És itt a feltámadás a lényeg, de ennek ára van. A halálból születik az élet! Az elmúlt 10 évre is így tekintek vissza. Volt bőven mindenből, illetve egyfolytában a húsvéti misztériumot kellett élnem, kell élnünk! Jézus ezt élte, mutatta be, hagyta ránk. Folytassuk!

- Plébániánk és templomunk évről-évre épült-szépült az elmúlt 10 évben, mindenki látja, hogy jó gazdája van a háznak. Feltételezhető, hogy a lelkek épülése-szépülése is ilyen eredményes volt?

- Igen! Nemcsak szlogen – amit már sokan, sokszor hallhattak tőlem – hanem valóság az ApCsel-ben olvasható mondat: „Az Úr pedig naponként vezetett hozzájuk olyanokat, akik hagyták, hogy megmentsék őket.” (2,47). Nemcsak sok új testvér, család épült be („tért meg”) közösségünkbe, hanem öröm hallani, tapasztalni, hogy sok, régóta vallásos emberben is minőségi változások történtek... A több féle felnőtt hittan, közösségi összejövetelek sokakat alakítanak. Új fények, új kegyelmek érkeznek. A hit hallásból ered! „...hogyan is hívhatják segítségül azt, akiben nem hisznek? S hogy higgyenek abban, akiről nem hallottak? ... A hit tehát hallásból ered, a hallás pedig Krisztus igéjéből.” (Róm 10,14-17). Ezért igyekszem sok alkalmat adni és örülnök mindazoknak, akik jönnek, és hallgatnak! Ültetgetek, kapálgatok, locsolgatok... a növekedést pedig Isten adja.

- Mindig optimista és lelkes vagy, a híveidre is mind inkább átragad tőled az életöröm, a bizalom Isten szeretetében. Te honnan meríted az erőt napi szinten és a nagy dolgok tekintetében is?

- Honnan merítem az erőt? A Szeretet-Isten megtapasztalásából. Volt egy pap barátom, aki már meghalt. Neki a szavajárása volt: van Gondviselés! Ezt én is tapasztalom... És hiszek az evangéliumban, tapasztalom, hogy működik. Az evangélium szerinti élet, melyet Jézus kínál, az igazi megol-

dás. Hiszek a szenvedés értelmében és értékében. Az „akkor is dicsértésék!” működik. Ahogy énekelni is szoktuk: „Ha fájdalomban jössz el, hogy engem megkeress, ott is látom arcod...”. – Nem utolsó sorban, már kezdetektől fogva papi közösségben élek. Tapasztalom a jézusi ígéret valóságát: „Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20). A köztünk megszülető és élő Jézus az igazi erőforrás!

- **A következő 10 évek milyen tervekkel, célkitűzésekkel indulsz neki?**

- Szokták mondani, akikkel már régebben találkoztam, hogy nem változtam semmit. Viccesen a válaszom: sajnós! Miért? Mert már szentebbnek kellene lennem. Tehát én is tanuló vagyok, úton vagyok, akinek még bőven törekednem kell az életszentségre. Egyéb téreken pedig sok mindent sorolhatnék, de a legfontosabb, hogy mindig keressem és kövessem Isten akaratát, éljem a jelen pillanatot, figyelve a Lélek hangjára, a belső hangra. Igyekszem mindig szem előtt tartani a mindenkori pápa, illetve az egyház útmutatását. Ezekben mindig benne vannak a célkitűzések is – alkalmazva egyéni életemre is, de a lelkipásztorkodásban is.

- **Jó tanárként mi az, amit javasolni tudnál általánosságban nekiünk, hívőknek: mit kell tennünk, hogy Jézus "nagyobb örömét" lelje bennünk? Milyen irányú fejlődésre kellene leginkább odafigyelnünk?**

- Javaslatom? Csak Jézus új parancsát tudom ismételtetni. Az evangéliumot, Jézust idézve: „Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást. Arról tudják majd meg róla-

tok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” (Jn 13,34-35). És a: „Legyenek mindnyájan egy” (Jn 17,21). – Ez lenne Jézus igazi öröme, ezért imádkozott... és számomra is mindig ez az öröm, ezt látni, tapasztalni, valósítani közösségünkben is! A régi egyházi hagyomány szerint, amikor János, Efezus püspöke közel száz esztendő volt már és nagyon ritkán tudott elmenni a templomba, a gyülekezet annyira vágyott Jézus utolsó élő tanítványa után, hogy két igehirdető társa karra fogta és bevitte az efezusi templomba az öreg Jánost és tiszteletteljesen megkérték, hogy még utoljára mondjon valamit a gyülekezetnek.

És a régi hagyomány szerint az egész igehirdetése, mondanivalója ez az egy mondat volt: „Fiacskáim, szeressétek egymást!”

- **Köszönjük, akkor ezzel az útravalóval vágunk neki veled együtt a következő tíz évek! Az Úr áldása kísérjen, Szentlelke erősítsen Téged és mindannyiunkat minden nap!**

- C.V. -

Istennek legyen hála a lelkigyakorlatért! Áradt a kegyelem. Íme egy pár gondolat a résztvevők nyilatkozataiból. Vannak benne ismétlések, hasonló gondolatok... de kinek-kinek saját megélt kincse... és hát egy Lélek működött!

Mit jelentett számodra a lelkigyakorlat?

- Nagyon szeretem a több napos lelkigyakorlatokat, mivel így több idő jut a ROKI-s testvéreim megismerésére. Ezeket az ismereteket a későbbiekben felhasználom egyes plébániai programoknál, szolgálatoknál. Ezzel is megpróbálom az EGYSGÉT építeni. Károly atyától és az előadóktól is sok új információt hallottam. Pl. most nagyon fontos számomra a 2020-as NEK-kel kapcsolatos előkészületek.

- Hazatérést.

- Kiszakadást a városból, a hétköznapiakból, lelki feltöltődést. Nagyon szép volt a hely, az a nyugalom, ami a környezetből áradt. Már az is lélek emelő volt.

Az előadások is érdekesek voltak, sokat kaptam belőlük.

- Megújulást, az újrakezdés lehetőségét. Az Eucharisziáról szóló előadás.

- Együtt lenni testvéreimmel. Igazán közösséggé váltunk, ezt érezni lehetett, ahogy napról napra mondtuk a Zsolozsmát, s imádkoztunk a szentmisén. Családot jelent.

- Részletesen megismerhettük az Eucharisztia titkait, és amit nem tudtam, leltisztult bennem. Tartalmas előadások voltak. Megtanulhattuk, hogyan válik bennünk életté az Eucharisztia. A szentségimádás fontossága, a szentmise ünneplése.

- Közösségépítés. Közösségi együttlétet Jézussal.

- Korábban kevésbé közösségi testvérünk átforgalmazása feletti örömet. Békét, pihenést, hitem erősödését, tanulást, tudást, fényt, amit tovább adhatok másoknak. Az Eucharisztia titkában való elmélyülést, a ter-

mészet csodálatát. Az éjszakai túrán megélt csodákat: villámok látványa a felhők mögül, a vihar elkerült minket, senkit nem ért baleset.

- Új motivációkat.

- A plébániai közösséggel való együttlét örömét, ahol Jézus volt köztünk.

- Egy házban aludhattunk az Oltáriszentséggel... „Ez az én testem!” Még sose gondoltam így erre. Nekem segített, hogy minden étkezésnél másokhoz ültem. Megértettem, hogy az az egy óra is ajándék, amíg utazom a misére. Direkt jó, előtte és utána magamban lenni.

- Újrakezdési lehetőséget adott az Eucharisziával való kapcsolatomban.

- Feltétel nélküli igaz szeretetet – adni és kapni!

- Megerősítést, hogy szép, jó és fontos közösséghez tartozni, erre vagyunk teremtve, nem magunknak élünk. Új és hasznos ismereteket kaptam az Eucharisziáról. Új ismerősöket, leendő barátokat.

- Ahhoz, hogy el tudjak menni gyönni, előtte hozzá kell tennem a saját erőfeszitésemet, mert különben nincs értelme.

- Magamba nézést, hogy mit csinálok jól és mit rosszul az életemben.

- Tanulhattam a szentmiséről és olyan dolgok értelmét ismertem meg, amit eddig megszokásból tettem.

- A hallottak után jöttem rá, hogy felületes és sematikus volt eddigi kapcsolat Jézussal. Pl. az imádságban, szemléletben, a jézusi szeretet továbbadásában (empátia, együttérzés, erkölcs, irgalom, stb.)

- Megújulást. Új ismeretekkel gyarapodok. Kiegészíti, helyre teszi a tudásomat. A társaimmal való szorosabb kapcsolatot. Szeretetben, békében, nyugalomban

együtt töltött napokat. Nagyon örültem a szentmisével kapcsolatos tájékoztatásnak. Még sok a hiányosságom.

- Lelki feltöltődést, rácsodálkozást a természet minden szépségére. A közösséggel együtt megélt elhatározásokat, beszélgetéseket, benső tapasztalat megosztásokat.

- Erősödő közösséget, hitbéli növekedést.

- Újabb lehetőség az újrakezdésre, a megújulásra, hogy újraértelmezzem a mindig elfáradó hitemet és hogy újra érzem Jézus szeretetét.

- Beszélgetés Jézussal. Testvéri szeretet megerősítését. Együtt gondolkodást a teremtett világról, Eucharisziáról, szentségimádásról. A testvérekkel való közösségvállalást kiscsoportos és egyéni beszélgetésben. Nagy szeretettel volt összeállítva a lelkigyakorlat.

- Jó volt gondolkodni az Eucharisziáról, rácsodálkoztam dolgokra, amiket tudtam, de nem volt a tudatomban és mélyítési kapcsolatomban Jézussal, közelebb visz az Eucharisztia titkához. Nagyon szép volt az eucharisztikus kérdés-soros elmélkedés. Sok

Jézussal találkozás élmény jutott eszembe, de sok lelkiismeretvizsgálati szempont is.

- Nagyon sokat. Máskor is, de most különösen... Ég a fülemben egy mondat: „ÉN VAGYOK”. Vasárnap hangzott el (Mt 14,22-33).

- Kincsyűjtést, gazdagodást. Ha ezentúl nem jutnék lelki táplálékhoz, akkor is meg tudnék élni abból, amit kaptam, pedig csak két napig tudtam maradni. Útmutatást, hogyan éljem tovább az életem és felismerést, hogy milyen sok kegyelmet kaptam már eddig is.

- Jézussal való mélyebb találkozást az Oltáriszentségben és a testvérekben. Lelkiismeretvizsgálatot, bűnbánatot, mennyország-pillanatokat: jó nekünk együtt lenni. Most jutott el a „szívemig”, hogy Jézus vére értünk ömlött, le a földre. Most „találkoztam úgy” Jézussal, került hozzám annyira közel, hogy viselni tudom azt a karkötőt, amire az van írva, hogy: „Jézus a legjobb barátom”.

- Számomra nagy ajándék volt mások befogadása, kedvessége, ahogy szóba álltak, beszélgettek velem. Nem csináltak vagy mondtak semmi különöset, csak ahogy hozzám álltak, az nagyon jól esett. Lehet nekem is tanulság, hogy néha elég csak ennyit tenni, nem nagy tetteken gondolkodni („jelen lenni”). – A szép épített környezet láttán az szűrődött le bennem, hogy mindehhez emberek kreativitása, szorgalma kellett, hogy létrehozzák, és szorgalom, lelkesedés a fenntartáshoz is... és hogy nekem is bele kellene adnom az Egyházba azt a piciny képességemet, munkámat stb., amit kaptam.

Mit határozta el?

- Nem leszek önző és nem magamra szeretnék odafigyelni, hanem Jézusra, a többi emberre. Rendesebben fogok részt venni a misén. Engedelmes leszek.

- Megpróbálok még tevékenyebben, összeszedettebben

részt venni a szentmiséken és a 3 év előkészületeiben.

- Nem fogok elkészni a miséről.

- Jobban odafigyelek a teremtett világ védelmére, elsősorban a környezetemben. Próbálok jobban szeretni embertársaimat és inkább mások gondjaira figyelni, mint a sajátoméra.

- Igyekszem mindig Istent választani.

- Igyekszem még átgondoltabban, tiszta szívvel, szeretettel, megbocsátással áldozni menni. Még inkább másokért élni. Megtanulni Jézussal és nem csak Jézusért élni.

- Szeretnék több hétköznapos szentmisén részt venni. Minden héten egy napon este egy, másfél órát vállalkok, ha indul nálunk egész napos szentségimádás. Életgyónásra elkezdem a készüléket.

- Keresni fogom Isten akaratát.

- Folyamatosan tanulnom kell, többet foglalkozom hitemmel, többször látogatom Jézust, a szentségimádásokon részt veszek, és hétköznap is próbálok szentmisén részt venni.

- Kevesebb zacskóhasználat, szövetszatyor

lesz nálam mindig. Szentségimádás, szentség-látogatás.

- Környezetvédelem. A fáradt olajat leadom.

- Többet fogok imádkozni.

- Igyekszem a szentmisét jobban átélni, előre felkészülni.

- Sokkal többet fogok kirándulni. Igen-t szeretnék mondani, igent, szüntelen.

- Igyekszem gyakrabban „beköszönni” a templomba.

- Akik eddig bosszantottak jelenlétükkel és közelemben voltak, nem veszem őket szívemre, imádsággal legyőzöm a „sátán” kísértését.

- A „civil” életben használni ezeket a kegyelmeket.

- Próbálok az Úr kegyelmével túlmenni a nehézségeimen.

- A lelkigyakorlaton hallottaknak utánanézek, tanulmányozom, hogy az Eucharisziáról hallott ismeret a sajátommá váljon, így adott esetben tanúságot tudjak tenni róla.

- Sokkal több időt tölteni Jézussal, hogy erőt kapjak a mindennapokhoz, és tudjak imádkozni házasársamért, családomért.

- Jobban keresnem kell önmagam, hogy Isten milyen embernek is álmódott meg.

- Aktívabb tagja szeretnék lenni a Roki-közösségnek.

- Megnyílást a közösség felé, embertársaim felé. Nyitottabb, elfogadóbb és befogadóbb leszek.

- Gyökeresen meg kell változni. Új alapokra helyezni az életemet. Életem középpontja Jézus lesz. Az Ő szemével nézek, értékelek, cselekszem, és döntéseimet megimádkozva elé viszem.

Mindenben Tőle kérek eligazítást (szentírás-olvasás, ima, böjt, lelkiismeretvizsgálat, szentgyónás, stb). Mindenekelőtt szentmisén való részvétel. Az élet-szentség útján napról napra lépni előre.

- Másképp kell imádkoznom, csendben, Jézusra figyelve. Gyakrabban kell részt vennem szentségimádáson! Megpróbálok jobban odafigyelni a szentmisen (elkalandozás).
- Megpróbálok minél többet elmélkedni az Eucharisziáról, minél többször meglátogatni Jézust a templomban. A kölcsönös szeretetet gyakorolni a közösség és az embertársaim iránt.
- Intenzíven gyakorolni a „kiüresedést” Jézusért. – Energia-spórolás, ételmisszerben való spórolás. Még tudatosabb hulladék gyűjtés.
- Egyértelmű számomra. Nemcsak a NEK miatt... szeretnék sokkal több szentségimádásra eljutni, hogy jobb lehessen, jobban világhíthassak, mint eddig...
- Már otthon elkezdek készülni a misére, hogy mélyebben át tudjam élni. Lelkiismeretvizsgálatot végzek, elolvasom, átelmélkedem a szentírási részeket, összegyűjtöm felajánlásaim, imaszándékaim...
- Átgondoltabb, mértékletesebb fogyasztás (víz, ételmisszer...). Tenni valamit a környezetért. Pl. szemétszedés, seprés. Valamilyen szolgálatot vállalni az Egyházban. Jobban rábízni magam Istenre!
- Hogy milyen a lelkigyakorlat, jobbá tétele bennem van, a körülmények csak keret. Isten szeretete kimeríthetetlen, nekem van szükségem arra, hogy átéljem és megértsek belőle valamennyit.

Nyár-záró? Tanév-nyitó? Vácott egy-két esőcsepp ránk ijesztett, be is öltöztünk, de hála Istennek hamar lekerültek a fölösleges ruhadarabok. A NEK-re is készülve már Vácott is volt két szentséglátogatás, majd következett a verőcei templom, és a kismarosi ciszter nővérek csodaszép temploma. Még családlátogatáson is voltunk Nógrádi Krisztiáknél... Nagymaroson a bátrabbak még a Dunában is úszkálhattak... Zebegényben villám-keresztutat is imádkoztunk, majd még rátettünk egy lapáttal: csak az országhatár állított meg bennünket Szobon!

Öröm volt együtt lenni, egész nap csodálni a Duna-kanyart, és hálát adni az ideális kerékpár-időjárásért. Hazaérve ismét jöttek az esőcseppek, de azok már a közös vacsora asztalánál értek bennünket! /Károly atya/

Áldott légy, Urunk! Hálát adok a mai bicikli túráért! Köszönjük a jó időt és a jó társaságot. Köszönjük egymás szeretetét, figyelmességét, a jó beszélgetéseket, a testmozgást, a finom sütit, kekszet, csokit, fagyit és mindenféle meghívást. Köszönöm a sok mosolyt és hogy ma is egy kicsit jobban megismerhettük egymást.

Hála neked Uram a teremtett világ minden szépségeért. Köszönjük, hogy ennyi szép hegy és völgy, vízpart, jó bicikliutak, gyönyörű növények vesznek körül minket.

Hálát adok a túratársakért! Köszönöm, hogy ismerhetjük egymást.

Hála a mai szép időért is, és a jó levegőért. Volt napsütés, borús és derűs idők és mindenféle felhők. Köszönöm Uram, hogy ilyen nagyon szeretsz minket és ezt rendszeresen közlöd is velünk. Ó bárcsak minél gyakrabban felfedezhetnénk szereteted nyomait kapcsolatainkban, környezetünkben.

Köszönjük a reggeli szentmisét, a Váci templomokban a közös imákat, a találkozást Keresztelő Szent Jánossal és a közös zsolozsmát. Segíts Jézus, hogy meg tudjuk tartani tanításodat: akinek két ruhája van, az egyiket adja oda a rászorulónak, és akinek ennivalója van, ossza meg másokkal. Add, hogy sose legyünk hálátlanok, és a tőled kapott talentumokat jól tudjuk kamatoztatni.

Nagyon szép volt a Ciszterci apátság templomában a kilátás. Azonnal eszembe jutott a péliföldi misénk, ahol azt éreztük, hogy a templom valahogyan egységben van a természettel. Köszönöm a nap különleges ajándékait is: a fürdést a Dunában, a kölcsön ruhákat, amiben fürödhettem, és az ötletet a lelkigyakorlatról, hogy nem csak fürdőruhában lehet fürödni. Én ma fürödtem először életemben a Dunában. Lábat már lógattam máskor is, de úszkálni még sosem mertem. Nagyon jó volt a sült hal, nem is emlékszem, mikor ettem utoljára. Örültem, hogy amikor defektet kaptam – volt pumpa és tudtam folytatni a túrát. / Judit /

HITTANOK 2017/18

Alapozó (Hittel ism.)	2. és 4. hétfő	18.45
Babák-Mamák	minden kedd	10.00
Bibliaóra	1. kedd	18.45
Felnőtt hittan	3. hétfő	18.45
Fiatal házások	2. és 4. kedd	
Igekör (Életige)	utolsó csütörtök	18.45
Ifjúság	1. és 3. csütörtök	18.45
Jegysek	2. és 4. kedd	18.45
Nyugdíjasok	2. és 4. kedd	15.30
Filmklub	2. csütörtök	18.45
Boldog Gizella kör	minden hétfő	10.00
Óvodások	hétfő	17.00
Alsósok	hétfő	17.00
5. osztály	hétfő	17.00
8-9. osztály	szerda	16.30

„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen.” (Mt 16,24)

Jézus nyilvános életének delén járva nagy erővel hirdeti, hogy Isten országa közel van. Épp Jeruzsálembé készül. Tanítványai sejtik, hogy milyen nagy küldetésben jár, és felismerik benne Isten küldöttét, akire egész Izrael népe vár. Most végre szabadulást remélnék a római hatalomtól, valamint bíznak egy békét és virágzást hozó jobb világban.

Jézus azonban nem akarja, hogy ábrándokat kergessenek: világosan megmondja, hogy jeruzsálemi útja nem vezet győzelemre, hanem visszautasítják, szenvednie kell és megölik. Azt is feltárja előttük, hogy harmadnap feltámad. Nehéz megérteni és befogadni a szavait. Péter szemrehányást is tesz, nem akarja, hogy ez megtörténjen, és meg is próbálja lebeszélni róla Jézust. Jézus határozottan meginti Pétert, aztán tanítványaihoz intézi ezt a felkavaró meghívást:

„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen.”

Vajon mit kér Jézus ezekkel a szavakkal a tanítványaitól, a mai tanítványaitól is? Hogy megvessük saját magunkat? Hogy mindannyian teljes önmegtagadást vállaljunk? Azt kéri, hogy a szenvedést keressük, és így legyünk Isten nagyobb tetszésére?

Ez az ige inkább arra hív, hogy Jézus lépteit kövessük, fogadjuk be az evangéliumi értékeket és követelményeket, hogy egyre inkább rá hasonlítsunk. Ez azt jelenti, hogy éljük meg teljességgel az életet, ahogy Ő tette, akkor is, amikor a kereszt árnyékolja be utunkat.

„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen.”

Tagadhatatlan, hogy mindenkinek megvan a maga keresztje: a fájdalom különböző formái részét képezik az emberi életnek, mégis úgy tűnik, érthetetlen számunkra, és ellenkezik a boldogság iránti vágyunkkal. Jézus pedig megtanít, hogy éppen ebben fedezzünk fel egy váratlan fényt. Olyan ez, mint amikor néha belépünk egy templomba, és felfedezzük, milyen csodálatos és ragyogó üvegablakai vannak, melyeken kívülről nem látszik semmi szépség.

Ha Jézust akarjuk követni, Ő azt kéri, hogy teljes mértékben fordítsuk meg az értékrendünket, mozdítsuk ki önmagunkat világunk középpontjából, és utasítsuk vissza a személyes érdekérvényesítés logikáját. Azt ajánlja, hogy jobban figyeljünk oda mások szükségleteire, mint a sajátunkra, hogy próbáljunk minden erőnkkel örömet szerezni másoknak, úgy, mint Ő, aki egyetlen alkalmat sem szalasztott el, hogy bátorítsa és reménnyel töltsse el azokat, akikkel talál

kozott. Az önzésünktől való megszabadulás útján elindulhatunk emberségünk kiteljesedése felé, és ebben a szabadságban megtalálhatjuk személyiségünk teljes megvalósulását.

„Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen.”

Jézus arra hív, hogy tegyünk tanúságot az evangéliumról, akkor is, ha ezt a hűséget próbára teszik a környezetünkben tapasztalható kisebb-nagyobb értetlenségek. Jézus velünk van, és azt akarja, hogy vele együtt tegyük fel az életünket arra, hogy megvalósuljon a legnagyobb ideál: az egyetemes testvériség, a szeretet civilizációja.

A szeretet radikalizmusa az emberi szív legmélyebb vágya. Ezt tanúsítják a nem keresztény vallási hagyományok egyes követői is, akik komolyan a lelkiismeretükre hallgattak. Gandhi így ír: „Ha valaki megölne, és én a gyilkosomért mondtam imával az ajkamon hálnék meg, és Istenre emlékeznék az Ő élő jelenlétének tudatában szívem szentélyében, akkor és csak akkor lehetne elmondani rólam, hogy él bennem az erősek erőszakmentessége.” [1]

Chiara Lubich a megfeszített és elhagyott Jézus titkában találta meg az orvosságot a sebek gyógyítására személyes életünkben és az emberek, csoportok és népek között is. Sokakkal megosztotta ezt a tapasztalatát, amikor például 2007-ben a különböző keresztény egyházak és egyházi közösségek Stuttgartban megtartott rendezvényére így írt:

Életünk folyamán mi is mindnyájan átélünk az övéhez legalább kicsit hasonló fájdalmakat. (...) Amikor szenvedünk, és átéljük ezeket a fájdalmakat, Őrá emlékezzünk, aki mindezt magára vette: szinte Ő van jelen, az Ő fájdalmában részesedünk. Tegyük úgy, mint Jézus, aki nem maradt ott megkövülten, hanem ahhoz a kiáltáshoz még hozzáfűzte: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet” (Lk 23,46), és újra ráhagyatkozott az Atyára.

Hozzá hasonlóan mi is túlléphetünk a fájdalomon, és legyőzhetjük a megpróbáltatást azzal, hogy kimondjuk: „Szeretlek, elhagyott Jézus, téged szeretlek ebben, ez a fájdalom rád emlékeztet, a te megnyilvánulásod, a te arcod”. És ha a következő pillanatban tovább szeretjük a testvéreinket, és azt tesszük, amit Isten akar, legtöbbször megtapasztaljuk, hogy a fájdalom (...) örömmé változik. (...) Azokban a kis közösségekben is, ahol élünk, (...) találkozhatunk kisebb vagy nagyobb széthúzással. Ezekben a fájdalmakban is az Ő arcát fedezhetjük fel, legyőzhetjük magunkban a fájdalmat, és azon lehetünk, hogy helyreállítsuk a testvériséget a többiekkel. (...) A közösségi kultúra útját és modelljét a keresztre feszített és elhagyott Jézusban találjuk meg.” [2] /*Letizia Magri*

[1] M.K. Gandhi, *Antiche come le montagne*, Ed. di Comunità, Milano 1965, pp. 95-96.

[2] C. Lubich, *A közösségi kultúráért – „Együtt Európáért” Nemzetközi találkozó – Stuttgart, 2007. május 12. – web oldal: http://www.fokolare.hu/wp-content/uploads/2007/05/St_Chiara_Lubich.doc*

A KARITÁSZ célja: Egyházközségünk, illetve plébániánk területén élő idős, beteg, magányos illetve más módon rászoruló hívek felkarolása, segítése.

Kedves Testvérek!

Karitás szolgálatra keresünk olyan elkötelezetteket, akik **rendszeresen vállalják, hogy részt vesznek** a karitás feladatok közös megtervezésében, koordinálásában, tartóoszlopi a Karitásznak, akik együtt tudunk gondolkodni eme témában, ...

... és keresünk olyanokat is, akik **alkalmanként tudnak szolgálatot vállalni**: pl. beteglátogatás, idősothonban látogatás, gyermekvigyázás, vásárra készület, autós segítsé, pakolás stb.

Aki hívást érez bármilyen formában erre a szolgálatra, kérjük jelezze a **bokrosvera@gmail.com** címen vagy a **30/ 2982088**-as telefonszámon.

(Kérjük, hogy azok is, akik már valamilyen formában segítőkink voltak most újra jelezzék, ha továbbra is fel tudják ajánlani a szolgálatukat!)

Köszönettel a KARITÁSZ nevében: Vera, Balázs

RÓZSAFÜZÉRT IMÁDKOZÓK VIII. ORSZÁGOS TALÁLKOZÓJA

a Rózsafüzér Királynéja Országos Szentélyében
2017. október 7-én szombaton

Szeretettel hívjuk és várjuk a Szűzanya tisztelőit,
a rózsafüzér imádkozóit országos imatalálkozónkra
a Budapest-Thököly Úti Rózsafüzér Királynéja Templomba!

JÖJJEtek, IMÁDKOZZUK A RÓZSAFÜZÉRT!

A nap programjából:
rózsafüzér ima, tanúságtételek, elmélkedések,
szentségimádás

15 órakor búcsúi szentmise

Főcelebráns: Snell György esztergom-budapesti segédpüspök

További információ:

Nagy Károly plébános (30/701-9897)

nk@rozsafuzerkiralyeja.hu

1146 Budapest, Thököly út 56.

www.rozsafuzerkiralyeja.hu

„Azért jöttem, hogy felhívjam az embereket, hogy változtassák meg az életüket, és hogy ne bántás meg többé Istent bűneikkel, mivel már eddig is annyira megbántották. Hogy imádkozzák a rózsafüzért és tartsanak bűnbánatot. (...) Ha az emberek megtérek, béke lesz a földön.”

A PÁPA EGYETEMES IMASZÁNDÉKA:

SZEPTEMBER: Plébániáinkért, hogy missziós lelkülettől vezetve a hit továbbadásának és a szeretetről való tanúságtételnek helyei legyenek.

Az Élet Igéje

SZEPTEMBER: „Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztyét és kövessen.” (Mt 16,24)

*A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN
RÉSZESÜLTEK TEMPLOMUNKBAN:*

- ◆ Nagy Gergely András
- ◆ Török Márton (képiünkön)

**A plébános imaszándékai
a rózsafüzér csoportok részére**

SZEPTEMBER

ÖRVENDETES

- Új hittanosokért

VILÁGOSSÁG

- Az októberi országos rózsafüzér találkozóért

FÁJDALMAS

- Kérve a Fájdalmas Anyát: helyén tudjuk kezelni a fájdalmakat, próbatételeket

DICSŐSÉGES

- Az új tanévért, a Szentlélek kiáradásáért

NAPTÁRUNK

SZEPTEMBER

- 8. Kisboldogasszony
- 10. Hittan évnnyitó szentmise
- 16. Mindszenty zarándoklat
- 21-24. FIHÁ lelkigyakorlat
- 24. A Szentírás vasárnapja (Szentírások megáldása)

*A HÁZASSÁG SZENTSÉGÉBEN
RÉSZESÜLTEK TEMPLOMUNKBAN:*

- ◆ Rózsás Tamás - Varga Kinga
- ◆ Szebelédi János - Dési Dóra
- ◆ Hardizi Mohamed Hamza - Ásványi Vera
- ◆ Baranyi Károly - Hunyad Boglárka

SZENTMISÉK RENDJE TEMPLOMUNKBAN

VASÁRNAP

de. 10 óra

(ez plébániánk fő szentmiséje)

és 18 óra

TOVÁBBI SZENTMISÉK:

Sze és Szo: **reggel 7 óra**

H, K, Cs, P: **este 6 óra**

Urnalátogatás

A szentmisék előtt és alatt

Köszönettel fogadjuk, ha **200 Ft** adománnyal hozzá tud járulni újságunk előállítási költségeihez.

10 éve a plébánosunk Károly atya

SZENTSÉGIMÁDÁS:

- ◆ *Plébániai közösségünk havi közös szentségimádása:*
minden elsőpénteken
- az esti szentmise után ½ 8-ig
- ◆ *minden további péntek este:*
szentmise után ½ 8-ig (csendes)
- ◆ *minden hó 2. vasárnapján:*
de. 11 órától engesztelő imaóra

RÓZSAFÜZÉR IMA:

- ◆ Minden esti szentmise előtt 17 óra-
kor, ill. a hónap első vasárnapján a
délelőtti szentmise előtt ¼ 10-től

GYÓNTATÁS:

- ◆ a szentmisék előtt vagy az atyával
előre egyeztetve külön időpontban is

PLÉBÁNIA IRODA

HÉTFŐ: 8:00 – 10:00 óráig

KEDD: 10:00 – 12:00 óráig

SZERDA: 15:30 – 17:30 óráig

PÉNTEK: 15:30 – 17:30 óráig

Telefonszámunk: **06-30/884-7050**

(irodaidőben hívható - egyházi flottás)

E-mail: iroda@rozsafuzerkiralyneja.hu

TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

Címünk: 1146 Budapest, Thököly út 56.

Honlapunk: www.rozsafuzerkiralyneja.hu

Bankszámlaszámunk:

CIB 10701049-47209503-51100005

Nagy Károly plébános

Mobil: 06-30/701-9897

E-mail: nk@rozsafuzerkiralyneja.hu

RÓZSAFÜZÉR KIRÁLYNÉJA
PLÉBÁNIA ÉLETE

Felelős kiadó: Nagy Károly plébános

Szerkesztő: Capdeboné Szabó Viktória

E-mail: capdebone@gmail.com

Közreműködik a Kommunikációs Munkacsoport